

među staleža u Njemačkoj ovu nekršćansku i odvratnu svađu».

1569. pokušaj izmirenja između Jene i Wittenberga urodio je još većom svađom. Jena (Flacijaniste) objavila je tiskom protokol višemjesečnog zasjedanja. Wittenberg i Saski knez na to su, smatrajući Vlačića centralnom ličnošću, pokušali da Vlačića lično do kraja unište.

1569. po naredbi izbornog kneza Augusta zaplijenjena su, kod Vlačićevih prijatelja u Nürnbergu sva Vlačićeva pisma i njegova Narratio actionum. Traže se dokazi kojima bi se Vlačić mogao optužiti radi zločina uvrede Veličanstva.

1570. Saski knez šalje svog izaslanika u Strassburg. U Strassburgu je već poznati Francuz Languet sad plaćeni špijun (Preger II., str. 306) kneza Augusta. Oni nastoje da se Vlačić protjera iz Strassburga i da mu se već unaprijed zabrani boravak u Bazelu, gdje ima velik broj svojih pristalica, i gdje izlaze sad redom njegove knjige. Kao zeca jure Vlačića sa svih strana. Svi su kneževi i gradovi obavješteni o njemu, svud su mu postavljene stupice. A taj sada već sasvim mršavi, kržljavi, oronuli Labinjan još se neda.

1570. Vlačić je ipak protjeran iz Strassburga. Ulaže utok na Senat.

1570. Vlačić stvarno dolazi u Bazel. Dok ne dobije dozvolu boravka, sklanja se u nedaleki Lindau. Istoga dana kad odlazi iz Bazela, stiže u Bazel konjanik saskoga kneza i traži da Vlačić bude protjeran. Senat u Strassburgu prima njegov utok i Vlačić se vraća u Strassburg.

1570. izlazi »Endlicher Bericht«, konačni izvještaj dvaju sveučilišta u Wittenburgu i u Leipzigu, gdje je sakupljeno sve što su protestanti mogli pronaći protiv Vlačića. Već u naslovu se kaže, da je to knjiga o svim sporovima »što je Flacius Illyricus sa svojim pristašama već dugo vremena na mnogo strana, samovoljno i neprestano izazivao i tako božje